

Weblog The Good Learning Project

Met de openbare les/oratie van Cok Bakker en het symposium dat we op diezelfde middag organiseerden, is eindelijk de 'kop eraf'. Natuurlijk waren we al een jaar bezig, maar wat betreft publicaties en teksten was het telkens nog lastig om naar buiten te treden, omdat het denken en spreken erover binnen het lectoraat zelf nog niet voldoende was gebeurd. Nu ligt er een basis, en kunnen we op grond hiervan de dialoog over dit thema met de buitenwereld aangaan.

Een van de manieren waarop we dat willen doen, is met het weblog The Good Learning Project. Op dat weblog zelf valt meer te lezen over wat we beogen, en welke teksten je daar kunt verwachten. Het ziet er nu nog wat leeg uit, de eerste bijdragen zullen ook eerst nog onregelmatig verschijnen, maar ik heb goede hoop, dat als de promotieonderzoeken goed op stoom komen, we daar heel regelmatig kort verslag kunnen doen van bevindingen uit ons eigen onderzoek en dat van anderen.

De meest recente bijdrage, gaat over een symposium dat ik bijwoonde op de afgelopen Onderwijs Research Dagen (ORD) in Brussel. Dat was, ondanks mijn aanvankelijke scepsis, wat mij betreft een geslaagd congres. Wel viel me op, hoe moeilijk het voor onderwijsonderzoekers is, om zelf didactisch gevarieerd en aan de doelgroep aangepast te presenteren. De meeste presentaties zijn toch?het spijt me dat ik het moet zeggen?redelijk saaie sessies waarop in het slechtste geval een powerpoint wordt voorgelezen. Er zijn maar weinig onderzoekers die het lukt levendig, helder, en in een goede interactie met de zaal hun punt duidelijk te maken.

Aan de andere kant is dat ook weer niet zo gek. Het presenteren van onderzoek heeft namelijk ook, net als het leraarsvak zelf, een normatieve component. Wat vind je zelf eigenlijk van je onderzoek? Waarom vindt je het zo belangrijk om te doen? Wie ben jij als onderzoeker? Waarom treedt je er nu, hier, mee naar buiten?

Als je die vragen voor jezelf niet helder kunt beantwoorden, ben je ook niet staat om een duidelijke presentatie te geven. En dan krijg je dus presentaties van mensen die zichzelf verstoppen, die verhalen vertellen die niet gaan leven voor het publiek, en die ook niet echt op vragen kunnen ingaan, omdat ze er zelf eigenlijk geen echte mening over hebben. Dat is ontzettend jammer. Het beantwoorden van deze vragen zou misschien een mooi extra criterium voor de selectie van papers kunnen zijn. Ik denk dat de presentaties en daarop volgende discussies er enorm van zouden opknappen.